

İLK
Kitap
yayınevi

Gerçeğin Yankısı

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

tilki@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Dilara Şentürk

Sayfa Tasarım: Seda Taşçı

Kapak Tasarım: Seda Taşçı

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Ekim 2025

ISBN: 978-625-5779-47-2

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

GERÇEĞİN YANKISI

Mustafa Ertural

Bölüm 1 – Sessizliğin İçinden

Sabah saat 07.43. Güneş, Boğaz'ın üzerine yavaşça doğarken, Elif pencerenin önünde sessizce kahvesini yudumluyordu. İstanbul'un kalabalığı henüz uyanmamış gibiydi. Sokaktan tek tük geçen arabaların motor sesi, mutfağın içindeki huzura gölge düşüremiyordu. Mutfağa geçti. Beyaz mermer tezgâhın üzerine iki kişilik kahvaltı hazırladı. Zeytinler, peynirler, domates dilimleri... Hepsini özenle, alışkanlıkla dizmişti. Mert için hazırlanan her şeye hâlâ sevgi vardı ama içine kuşku karışmış bir sevgi. Salondan telefon sesi geldi. Elif refleksiyle başını çevirdi, Mert'in telefonu masanın üzerindeydi. Ekranda sadece bir bildirim: "Konum paylaşıldı." Ne isim vardı ne bir açıklama. Sadece sessiz bir bildirim ve haritada bir nokta. Kapı açıldı, Mert içeri girdi. Elif hızlıca telefonu yerine bıraktı. Mert uykulu bir yüzle banyoya yöneldi. Elif onu izlerken, içinde bir şey kırılıyordu. O eski güvenin parçaları, kalbinin kıyısında batmaya başlamıştı.

Kahvaltı sırasında Mert sessizdi. Göz göze gelmemeye çalışıyor, hızlıca bir şeyler atıştırıyordu. Elif, sessizliği bozmak istemedi, zihninde o konumu düşünüyordu. Kim gönderdi? Neden? Ve Mert neden bu kadar huzursuzdu? Mert'in sessizliğinin, gözlerindeki yabancılığın kaynağını o binada bulabilirdi. Fakat bilmediği bir şey vardı. Bu arayış sadece bir evliliğin gizini değil, dünyanın en karanlık teknolojik komplolarından birini de ortaya çıkaracaktı...

Bölüm 2 – Eski Kodlar

Elif bir an tereddüt etti ama içgüdüleri onu geri döndürmedi. Çantasından küçük bir el feneri çıkardı. Telefonu ise sessize aldı. Kapıyı ittiğinde metalik bir gıcırdama sesiyle açıldı. Tozlu hava ciğerlerine dolarken derin bir nefes aldı. İçeride neredeyse hiç ışık yoktu. Fenerin zayıf ışığı, duvarlarda kabloların ve kırık bilgisayar kasalarının gölgelerini dans ettiriyordu. Birden, eski bir masa üzerindeki ekran dikkatini çekti. Tozla kaplıydı ve bir USB takılıydı. Ekranın altında ise küçük bir not kâğıdı: "Eğer bunu okuyorsan, gerçek çoktan seni bulmuştur." Elif'in elleri titredii. USB'yi çantasına attı ve hızlıca binadan çıktı. Bu not, Mert'le ilgili şüphelerini kuvvetlendirmişti. Eve döndüğünde gece yarısını çoktan geçmişti. Bilgisayarını açıp, USB'yi taktığında ekranda şifreli bir dosya çıktı. Ama daha ilginç olan, dosyanın adıydı: "Echo_v3.5_bilinmeyen_yüz.zip" Elif neye bulaştığını bilmiyordu ama bir şeyden emindi, bu dosya, Mert'in değişiminin anahtarıydı ve o an ekranda bir görüntü ve ses belirdi: "Proje Echo, kimlik taklidinde üçüncü faza geçti. Test başarılı. Eş düzey simülasyon... Yükleniyor..." Elif'in gözleri doldu. Bu, gerçek olamazdı. Mert'in görüntüsüydü ama ses tonu robotikti. Arkada, bilimsel bir ortamda çalışan insanlar, ekranlara kodlar aktarıyorlardı. Echo isimli bir sistemden bahsediliyor, yüz tanıma, ses örnekleme, hatta duygusal taklit testleri yapılıyordu. Ekranın bir köşesinde ise tarih vardı: 6 ay önce. Elif ellerini ağzına kapattı. Demek her şey 6 ay önce başlamıştı... Mert'in ilk değişimiyle birebir örtüşüyordu bu. Derin bir nefes aldı. Bilgisayarda başka bir dosya daha açıldı: "Yedek Plan: Eşe ulaşırsa... İzole et."

Kelimeler beyninde yankılandı. İzole et. Elif artık sadece gerçeği öğrenmek isteyen bir kadın değildi, artık hedef hâline gelmişti. Bu esnada kapı zili çaldı. Gece yarısı gelen kim olabilirdi? Kalbi hızla atarken, elini çantasına uzattı, USB'yi çıkardı ve hemen arka cebine sakladı. Kapıya doğru yavaş adımlarla ilerledi. Vizörden baktığında kimse yoktu ama yere bakınca bir zarf gördü. Üzerinde sadece bir kelime yazıyordu: “Sıradaki sensin.” Elif’in nefesi kesildi, zarfı eline aldığı anda parmakları titriyordu. İçinden siyah bir kart çıktı. Üzerinde yalnızca beyaz renkle yazılmış bir QR kod vardı. Hiçbir açıklama, hiçbir gönderici yoktu. Yalnızca soğuk, sade bir tehdit gibi duruyordu elinde. İçgüdüsel olarak kartı mutfığa götürdü ve lambayı yaktı. QR kodu telefonuna tarrattığında ekran karardı. Ardından telefon titreşti. Yeni bir video dosyası açıldı. Video açıldığında, bu kez Mert değildi ekrandaki. Bir grup insan, loş ışıklı bir odada oturuyordu. Hepsinin yüzü maskeliydi. Arka planda, tanımadığı yabancı bir dilde hafifçe müzik çalıyordu. İçlerinden biri ayağa kalktı ve doğrudan kame-rayaya konuştu: “Her şeyin başladığı yere döneceksin Elif. Kaçma. Direnme. Çünkü bu bir seçim değil, kodlanmış bir son.” Bu nasıl mümkün olabilirdi? Ekran tekrar karardı ve bir yazı belirdi: “Echo, sadece Mert’e uygulanmadı.” Bir anda tüm bedeninden soğuk bir ter boşaldı. Gözlerini kapattı, derin nefes aldı. Kafasında artık tek bir soru yankılanıyordu: “Ben... Gerçekten ben miyim?”

Bölüm 3 - İçindeki Fırtına

Elif kapıyı kapatır kapatmaz, kalbinin deli gibi attığını fark etti. Adamın söyledikleri, Mert'in son günlerdeki davranışlarıyla tamamen uyuşuyordu ama inanamıyordu... Mert, onun kocasıydı. Peki böyle bir şey nasıl olabilirdi?

Bölüm 4 - Elif'in Kararı

Burak kapıda belirmediğinde Elif onu hemen içeri aldı. Sessizce oturdukları odada, Elif olanları tek tek anlattı: “Mert’in davranışları değişmeye başladı. Önce ufak tefek şeyler fark ettim; ses tonu, mimikler... Sonra banka hesaplarından büyük meblağlar çekildiğini gördüm. Ama Mert hiçbir şey bilmiyor.” Burak ciddi bir ifadeyle laptopunu açtı: “Bu iş derin. Yapay zekâ destekli yüz ve ses taklit teknolojisi son zamanlarda çok gelişti. Bu kişiler seni ve Mert’i çok iyi tanımış olmalı.” Elif gözlerini ovuşturdu: “Nasıl durduracağız? Mert’le konuşmalıyım ama ya zarar görürse?” Burak, elini Elif’in omzuna koydu: “Öncelikle Mert’le yüz yüze ve güvenli bir ortamda görüşeceğiz. Sonra tüm hesapları koruma altına alacağız. Sen de dikkatli ol, kimseye güvenme.”

O gece, ikisi de planlarını yaptılar, teknolojiyle ve zekâyla mücadeleye hazırlandılar.

“Elif, seni görmek istedim. Mert... Onunla ilgili bazı işlerimiz var.” Elif geri çekildi, korkusu gözlerine yansdı. Adam içeri adım attığında Burak sessizce kapıyı kapattı, arkasını dönüp Elif’e fısıldadı: “Bunlar Mert’in peşinde olanlar. Çok dikkatli olmalıyız. Adam devam etti: “Sahte Mert’i biliyorsunuz. Biz sadece paraları almak istiyoruz. İşler karışmasın, sakın olun.” Elif titreyerek: “Ama gerçek Mert nerede?” Adam gülümsedi: “O, artık burada değil. Bizimle gelmesi gerekiyordu.” Burak sessizce cebinden küçük bir cihaz çıkardı. Adam panikledi: “Sen kimsin?” Burak soğukkanlılıkla: “Sizi durduracak kişi” dedi. O anda Elif ve Burak, hayatlarının en tehlikeli oyununa başlamıştı. Adam gözlerini Burak’tan ayırmadan arkasına baktı. Arka

kapı hafifçe aralandı, içeriden üç adam daha içeri girdi. Hepsinin yüzleri sert ve ellerinde silahlar vardı. Elif hemen Burak'ın arkasına sığındı ve "Ne yapacaksınız?" diye sordu titreyerek. Adam soğuk bir sesle yanıtladı: "Mert'in yerine geçen sahtekarı ve onunla iş birliği yapanları istiyoruz. Paralar bizim olacak." Burak sakın bir şekilde cihazı tutarak: "O paralar sadece para değil, sizin tahmin ettiğinizden çok daha tehlikeli." Adam şaşırды ama hemen toplandı: "Açıklamaya gerek yok, paraları ver ya da bu gece sona erer." Burak cihazın düğmesine bastığında odada aniden tüm elektronik cihazlar devre dışı kaldı. Telefonlar, kameralar, ışıklar sönmeye başladı. "Şimdi" dedi Burak, "Burası sizin için çok daha karanlık olacak." Adam ve diğerleri panikledi ama Burak'ın cesareti onları geri adım atmaya zorlamıştı. Elif, Burak'a fısıldadı: "Sen gerçekten Mert misin?" Burak sertçe cevap verdi: "Gerçek olan tek şey, seni koruyacak olanın ben olduğum." Elif ve Burak, karanlıkta hızla kaçmaya başladı. Burak uzun uzun baktı, sonra derin bir nefes aldı: "Kopyalamak, kopya üretmek... Echo'nun işi tek bir şey değil" dedi, "Bireyi modüle etmek. Hatırlamayı yeniden yazmak. Bir nevi... yazılımsal ruhsalizasyon." Elif'in gözleri iyice büyüdü. Sözün bilimsel soğukluğu, içinde büyüyen korkuyu daha da belirgin kılıyordu. "Peki gerçek Mert? Nerede olduğunu biliyor muyuz?" dedi Elif. Burak USB'yi dikkatle aldı, kendi dizüstü bilgisayarını çıkardı ve USB'yi taktığında satırlarca kod dökülmeye başladı. Ekranda kısa bir lokasyon izi belirdi, "İstanbul'un kuzeyindeki eski bir tersane; güvenlik sistemleri pasif haldeydi, kayıtlar silinmiş, burası Echo'nun prototip alanlarından biri" diye mırıldandı Burak, "Ama bu iş daha büyük. Sadece tek bir merkez değil. Ağ var. Ve senin ismin... Elif, onlar sadece Mert'i taklit etmiyor, seni de ağna çektiler. Zarf, QR, videolar... Bir yönlendirme sisteminin